

Maria Pallarès Sans

Esteve, Isidre. *La Sort del meu destí*. Edició de Manuel Franco. Badalona: Ara Llibres, 2008.

A les llibreries, biblioteques i a les nostres cases trobem llibres de tots els gèneres i estils. Mai s'havia editat tant. El llibre que recomanem té quelcom de diferent. No es tracta d'una gran obra que despertí l'interès dels bibliòfils; ni d'una novel·la que hagi guanyat algun premi important. És un petit llibre sobre una gran persona, isidre esteve; la seva dimensió humana el fa excepcional.

El dia 25 de març de 2008, es va presentar a La Casa del llibre *La Sort del meu destí*. L'acte el va presidir Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya durant 25 anys. Va ser un acte íntim, molt emotiu. La majoria dels assistents, dempeus i atapeïts, abrigallaven al personatge. Molt poc es va parlar del llibre perquè el protagonisme corresponia a Isidre Esteve. Totes les paraules de Jordi Pujol, acompanyades de palmellades a l'esquena, anaven dirigides a ell.

El títol ja és un primer fulgor, un toc a la consciència. Sorpren que un pilot de motos, campió d'Espanya d'enduro i raid, que ha participat deu vegades en el rally Paris-Dakar parli de la *sort del meu destí* després d'un gravíssim accident que l'obliga anar amb cadira de rodes.

A la portada, sobre el títol, com en relleu, l'imatge d'Isidre en cadira de rodes i el seu rostre, il·luminat per l'alba i amb la mirada fixa a l'horitzó. Resulta esglaiador.

El poema de William E. Henley¹:

Desde la noche que sobre mi se cierne,
 negra como su insondable abismo,
 agradezco a los dioses si existen
 por mi alma invicta.
 Caído en las garras de la circunstancia
 nadie me vio llorar ni pestañear.
 Bajo los golpes del destino
 mi cabeza ensangrentada sigue erguida.
 Más allá de este lugar de lágrimas e ira
 yacen los horrores de la sombra,
 pero la amenaza de los años
 me encuentra, y me encontrará, sin miedo.
 No importa cuán estrecho sea el camino,
 cuán cargada de castigo la sentencia.
 Soy el amo de mi destino;
 soy el capitán de mi alma.

¹ Henley, William Ernest. *Invencible*. Consultat el 21 abril. 2008, accessible a: <http://www.artiquicia.com/azul/WilliamErnestHenley.html>

Maria Pallarès Sans

familia@mariapallares.org

Introdueix el relat i reflexa, de manera nítida i bella, el coratge i els estats d'ànim d'Isidre.

La referència al Destí és constant i el darrer vers es repeteix, com una tornada i life motive, quan ell es presenta (p. 13 i contraportada) i al llarg de la narració.

Una cita literària, molt ben seleccionada, serveix d'introito a cada capítol. L'estil senzill, amb rabeigs filosòfics i pinzellades poètiques, capta l'interès i la lectura resulta amena alhora que enriquidora. Les pàgines, carregades de profundes vivències, fan bategar el cor.

El missatge d'Isidre és un reactiu contra la letargia, acostumats a la rutina del quotidià, que manca de relleu, no valorem el que tenim; no donem importància a poder caminar ni a les persones anònimes amb les que ens creuem en el camí. És necessari despertar i que l'esperit estengui les seves ales per volar.

El pilot de motos "amo del seu destí i capità de la seva ànima" es prepara per participar en el proper rally Paris-dakar; però la seva màxima aspiració, per la que lluita amb totes les seves forces i coratge, és poder aixecar-se de la cadira i caminar. En la seva marxa vol ajudar a viure amb dignitat a milers d'éssers humans que habiten a l'Àfrica. Aquesta és la grandesa de la seva aventura.

José M. Pallarès Soubrier

Barcelona, Diada de Sant Jordi de 2008